

השדרה — נדון כחוט השדרה, והרי הוא נטרף רק בפסיקת רוב.

ומהיכן מתחיל למשוך?

אמר רבי יצחק בר נחמני: לדידי מיפרשא לי מיניה דרבי יהושע בן לוי: כמין שני

פולין⁽³⁷⁾ יש, ואותם שני פולין מונחין על פי הקדרה, במקום חבור הצואר והגולגולת.

מן הפולין ולפנים — כלפנים.

מן הפולין ולחוץ — כלחוץ.

ואותו חלק של המח שמצוי כנגד הפולין עצמן, אינו יודע אם דינו כלפנים או כלחוץ.

ומסתברא, שהמוח אשר כנגד פולין עצמן, דינו כלפנים.

רבי ירמיה בדק בעופא, ואשכח שגם בעופות מצויים כמין שני פולין, כשהן מונחין על פי הקדרה.

שנינו במשנה: ניקב הלב לבית חללו:

בעי רבי זירא: לבית חלל קטן או לבית חלל גדול?

אמר ליה אביי: מאי תיבעי לך? מי לא תנן בדין ריאה שניקבה [לעל מב א]: רבי שמעון אומר, עד שתנקב ויגיע הנקב לבית הסמפונות.

ואמר על כך רבה בר תחליפא אמר רבי ירמיה בר אבא אמר רב: עד שתנקב הריאה, ויגיע הנקב לסמפון האמצעי הגדול!

ואם כן, הוא הדין בניקב הלב, בעינן עד שיגיע הנקב אל החלל הגדול!?

ודחינן: הכי השתא? מהו הדמיון? הרי התם, בנקב שבריאה, עד שתנקב ל"בית הסמפונות" קתני, דהיינו, להיבא, למקום דשפכי סמפונות כולהו, שהוא החלל הגדול שאליו משתפכים כל הסמפונות. ואולם הכא, לגבי ניקב הלב, הרי "לבית חללו" קתני, וביחס להגדרת "חלל הלב", מה לי חלל גדול, מה לי חלל קטן?!

איתמר: קנה הלב שניקב:

רב אמר, נקב כמשחו.

ושמואל אמר, עד שינקב ברובו!

והוינן בה: חי ניהו קנה חלב?

אמר רבה בר יצחק אמר רב: חלב שעל גבי דפנות. והיינו, החלב היורד מן השדרה על הצלעות.

ותמהה הגמרא: וכי חלב "דפנות" סלקא דעתך? וכי תעלה על דעתך לומר כי יש חיות בחלב הדפנות, עד שנקב פוסל בהן!?

אלא, הכא איירי בקנה המוקף שומן שעל גבי דופני ריאה, היורד בין שני חלקי הריאה, ומחובר לחלל הלב.

אמר אמימר משמיה דרב נחמן: תלתא קני חו. דהיינו, אחר שנכנס הקנה לבית החזה, הוא מתפצל לשלשה כוונים: חד פריש לליבא, וחד פריש לריאה, וחד פריש לכבדא.

דריאה — דינו בריאה, בנקב כל שהוא.

37. עיין בספר שיחת חולין בהרחבה מה הן "פולין" אלו.